

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ (ε΄1-11)
22 Σεπτεμβρίου 2024

Μετά την έορτή του τιμίου Σταυρού αρχίζει, αγαπητοί αδελφοί, η περίοδος του κατά Λουκά έεροϋ Εύαγγελίου, ή όποία θα διαρκέσει μέχρι τις άπόκριες, με ένα διάλειμμα στις έορτές των Χριστουγέννων. Στην σημερινή πρώτη Κυριακή αυτής της περιόδου ό εύαγγελιστής Λουκάς μάς διηγήθηκε την κλήση στο άποστολικό άξίωμα των τεσσάρων πρώτων μαθητών του Χριστού. Για τó θέμα αυτό ό Λουκάς έκθέτει περισσότερες λεπτομέρειες άπ' τους άλλους δύο «συνοπτικούς» εύαγγελιστές Ματθαίο και Μάρκο. Τó σημερινό περιστατικό δέν ήταν ή πρώτη συνάντηση και ή πρώτη γνωριμία του Χριστού με τους συγκεκριμένους ύποψηφίους μαθητές Του, αλλά ή όριστική κλήση τους. Ή στιγμή δηλαδή, κατά την όποία έγκατέλειψαν την έργασία τους και τις οίκογένειές τους, για νά μαθητεύσουν στον Χριστό. Για την πρώτη γνωριμία και συνάντηση με τον Ίησοϋ Χριστό άρκετές πληροφορίες δίνει ό άλλος εύαγγελιστής, ό Ίωάννης

Ό Χριστός βρέθηκε στην άκρογιαλιά της λίμνης της Γαλιλαίας τις πρωϊνές ώρες εκείνης της ήμέρας. Στα νερά της λίμνης αυτής έξασκοϋσαν τó επάγγελμα του ψαρά οι Άνδρέας και Πέτρος άφ' ένός και οι Ίάκωβος και Ίωάννης άφ' έτέρου. Συγκεντρώθηκε άρκετός κόσμος, για νά άκούσουν την διδασκαλία του Χριστού. Τότε ό Κύριος έπιβιβάσθηκε στο πλοίο των δύο άδελφών Άνδρέα και Πέτρου, τó όποιο άνοιχθηκε λίγο μέσα στην λίμνη, ώστε νά τόν βλέπουν και νά τόν παρακολουθοϋν όλοι οι συγκεντρω-μένοι πού κάθονταν στην άκρογιαλιά. Όταν τελείωσε τó κήρυγμά του ό Χριστός, είδε ότι πάνω στο πλοίο οι δύο άδελφοί Άνδρέας και Πέτρος έπιδιόρθωναν τά δίχτυα τους. Την νύκτα εκείνη είχάν άπλώσει αυτά τά δίχτυα στα νερά της λίμνης, αλλά τó άποτέλεσμα δέν ήταν καλό. Γι' αυτό και καθώς άνέβαινε ό ήλιος της καινούριας ήμέρας στο ούράνιο στερέωμα, έπλεναν αυτά τά δίχτυα. Έκείνη την στιγμή ό Χριστός τους διέταξε νά ρίξουν πάλι τά δίχτυα τους μέσα στα νερά. Αυτόν την φορά όμως πολλά αίχμαλωτίσθηκαν στα δίχτυα αυτά. Ό Πέτρος ύπήκουσε άμέσως στην έντολή του Χριστού και τó άποτέλεσμα ήταν έκπληκτικό. Έξέφρασε όμως την άπορία του ότι δέν ήταν λογικό νά έχουν έπιτυχία στην διάρκεια της ήμέρας, όταν ό ήλιος λάμπει στον ούρανό. Όλη την νύκτα είχάν ρίξει τά δίχτυα τους στα νερά και είχάν άγρυπνήσει πάνω στα πλοία τους, άλ-λά δέν έφεραν κανένα άποτέλεσμα. Με την έντολή του Χριστού επανέλαβαν την προσπάθειά τους και παραδόξως αυτήν την φορά συνέλαβαν άμέτρητο πλήθος ψαριών, ώστε χρειάσθηκε νά τους βοηθήσουν οι άλλοι δύο

ἀδελφοὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν μὲ τὸ δικό τους πλοῖο στὸ σημεῖο ἐκεῖνο. Καὶ τότε ὁ Κύριος κάλεσε καὶ τοὺς τέσσερις στὸ ἀποστολικὸ ἀξίωμα.

Ἐντύπωση μᾶς δημιουργεῖ ἡ λεπτομέρεια ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπευθύνεται στὸν Πέτρο τὴν ὥρα ποὺ ἐκεῖνος ἐπιδιόρθωνε καὶ ἔπλενε τὰ δίχτυα, γιὰ νὰ εἶναι ἔτοιμα νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὴν ἐπομένη φορά. Ὁ εὐαγγελιστὴς θέλει νὰ μᾶς δείξει ὅτι ὁ Χριστὸς συνάντησε τοὺς ὑποψηφίους μαθητὲς Του μέσα στὴν καθημερινότητά τους. Ὅπως ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι, ἀγωνίζονταν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ ἀπαραίτητο εἰσόδημα γιὰ μιὰ ἀξιοπρεπὴ διαβίωση. Δὲν διέφεραν οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ στὴν καθημερινότητά τους ἀπ' τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὅπως ἐργάζονταν ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἐργάζονταν καὶ αὐτοί. Εἶχαν ὅμως μία διαφορὰ. Τοὺς ἀπασχολοῦσαν ἐντόνως μέσα στὴν καρδιά τους τὰ ἐρωτήματα γιὰ τὸν Μεσσία. Πότε θὰ ἐρχόταν, πῶς θὰ Τὸν ἀνεγνώριζαν, πῶς θὰ γίνονταν μαθητὲς Του. Αὐτὴ ἦταν ἡ κεντρικὴ σκέψη καὶ ἡ κυριότερη φροντίδα στὴν ζωὴ τους, ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι καταλλήλως προετοιμασμένοι γιὰ νὰ Τὸν ὑποδεχθοῦν. Γι' αὐτὸ καὶ πρὶν νὰ τοὺς καλέσει ὁ Χριστὸς νὰ Τὸν ἀκολουθήσουν, ἦσαν μαθητὲς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Καὶ ὅταν γίνονται μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, ἔχουν τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες τους, ἀλλὰ τοὺς χαρακτηρίζει ἡ ἀφοσίωση στὸ Πρόσωπό Του. Μετὰ τὴν Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάστασή Του ἐπιστρέφουν στὶς ἐργασίες τους καὶ στὴν καθημερινότητά τους, ἀλλὰ ἡ ἀγωνία τους εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ γίνονται ἀπόστολοι, ἀλλὰ καὶ πάλι ἡ προσοχή τους στρέφεται στὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν σωστὴ προετοιμασία ὅλων τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ ἐρχομένου Κυρίου.

Ἐὰν αὐτὴ ἦταν ἡ καθημερινότητα τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐν τοῦτοις γιὰ τοὺς περισσοτέρους ἀνθρώπους ἡ συνηθισμένη καθημερινότητα εἶναι δυστυχῶς διαφορετικὴ. Μοιάζει μὲ τὴν συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Νῶε. Τὸ παράδειγμα αὐτὸ χρησιμοποίησε καὶ ὁ Χριστὸς. Ὁ Νῶε κατεσκεύαζε τὴν κιβωτὸ καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ σύγχρονοὶ τοῦ ἄνθρωποι ποὺ τὸν ἔβλεπαν, γελοῦσαν καὶ εἰρωνεύονταν. Ἔτρωγαν, ἔπιναν, ἐργάζονταν, παντρεύονταν, ἀλλὰ δὲν σκέφτονταν τὸν Θεό. Καὶ στὸ τέλος ἦλθε ὁ κατακλυσμὸς. Δύο διαφορετικὲς καθημερινότητες εἶναι αὐτές. Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις ἐπακολουθεῖ ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ στὴν καθεμιὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἐπισκέψεως εἶναι τόσο διαφορετικὰ.

Καὶ ἡ δική μας ζωὴ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εἶναι ἐνδεχόμενον, ἢ μάλλον εἶναι βέβαιο ὅτι μοιάζει ἄλλοτε μὲ τὴν μία καὶ ἄλλοτε μὲ τὴν ἄλλη ἀπ' τὶς δύο παραπάνω καταστάσεις. Ὅταν ἐρχόμαστε στὴν ἐκκλησία, ἐκδηλώνουμε τὴν πίστη μας στὸν Θεό. Ἐξερχόμαστε ἀπ' τὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ στὴν καθημερινότητά μας δὲν καλλιεργοῦμε τὴν σχέση αὐτὴ σὲ ὅλο τὸ βάθος τῆς. Δὲν εἶναι ὁ Θεὸς καὶ τὸ θέλημά Του στὸ κέντρο τῆς ζωῆς μας, ἀλλὰ ὁ ἑαυτὸς μας. Καὶ ἂν νομίζουμε ὅτι εἴμαστε πνευματικοί, πολὺ ἀπέχουμε ἀπ' τὴν τελειότητα. Τὸ βασικὰ λάθος μας εἶναι ὅτι περιορίζουμε αὐτὴν τὴν πνευματικότητα σὲ μία πλευρὰ τῆς

ζωῆς μας, σὲ μερικὲς ὥρες ἐκκλησιασμοῦ καὶ μελέτης πνευματικῶν βιβλίων καὶ ἀφήνουμε ἔξω ὅλες τὶς ὑπόλοιπες ὥρες καὶ δραστηριότητές μας. Ἡ προτροπὴ εἶναι σαφὴς καὶ ἐνδεικτικὴ: «Κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε» (Α΄ Πέτρου 1-15).

π. Ν.Η.

[dkpdf-button]